

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3455/2020
26.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Божидара Вујичића, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца „ЕПС Дистрибуција“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Милутин Радоичић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Павле Кекић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1188/19 од 17.12.2019. године, у седници од 26.08. 2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1188/19 од 17.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1188/19 од 17.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 147/17 од 26.05.2017. године, ставом првим изреке укинута је решење којим је издат платни налог П 5375/16 од 28.12.2016. године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му исплати 2.272,06 динара са законском затезном каматом од 07.06.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.200,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Решењем истог суда П 147/17 од 12.07.2017. године одбачена је жалба тужене изјављена против првостепене пресуде као неблаговремена.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1188/19 од 17.12.2019. године ставом првим изреке укинута је првостепено решење од 12.07.2017. године. Ставом другим изреке усвојена је жалба тужене и преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужена исплати 2.727,06 динара са законском затезном каматом од 07.06.2016. године до исплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18). Наиме, уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене члана 159. став 1. Закона о облигационим односима у вези чл. 203. КЗ и члана 61 КЗ, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 21.12.2016. године, тражена је исплата износа од 2.727,06 динара са припадајућом законском затезном каматом.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 368. став 1. ЗПП, а према члану 479. став 6. ЗПП ревизија није дозвољена у спору мале вредности.

Будући да је поступак у споровима мале вредности прописан посебном главом XXXIII ЗПП, којом је одредбом члана 479. став 6. искључено право на подношење ревизије, не примењује се општа одредба из новелираног члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић